డేగ కళ్లు

బొమ్మిడి అచ్చారావు

"రండి మిస్టర్ కిరణ్! మీకోసమే ఎదురుచూస్తున్నాం" అన్నాడు హోమ్ మినిస్టర్.

డిటెక్టివ్ కిరణ్ హోమ్ మినిస్టర్‌కి అభివాదం చేసి తనకి ఆఫర్ చెయ్యబడ్డ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

పోలీసు శాఖలోని అత్యున్నత ఉద్యోగులు, డిఫెన్సు శాఖోద్యోగులు, సైంటిస్టులు, ఒకరిద్దరు కేబినెట్ హోదా మంత్రులు, చీఫ్ సెక్రటరీలు, పర్సనల్ అసిస్టెంట్లు, ఇంకా అనేకమంది వి.ఐ.పీలు ఉపవిష్టులై వున్న ఆ విశాలమైన ఎయిర్ కండిషన్‌డ్ కాన్ఫరెన్స్ గదిలో సూది పడితే వినిపించేంత నిశ్శబ్దం తాండవిస్తోంది.

"మిమ్మల్ని ప్రత్యేకం ఢిల్లీ పిలిపించిన కారణం ఏమిటో మీకీసరికి తెలిసి వుంటుంది!" అన్నాడు హోం మంత్రి.

కిరణ్ మందహాసం చేశాడు. "గ్రహించాను. వివరాలు మీ ముఖత — తెలుసుకుంటే నే మంచిది."

హోం మంత్రి గొంతు సవరించుకుని అన్నాడు.

"గత మూడు నెలలుగా మన దేశంలోని వివిధ రాష్ట్రాలనుండి ఒక్కో శాస్త్రీయ అంశంమీద ముఖ్యమైన పరిశోధనలు చేసిన శాస్త్రవేత్తలు అకస్మాత్తుగా అంతరానమవుతున్నారు. దేశంలో ఈ విషయం పెద్ద సంచలనం తీసుకొస్తోంది. సైంటిస్టులు ఆందోళన పడుతున్నారు. ప్రజల్లో కూడా భయాందోళనలు చోటు చేసుకుంటున్నాయి....

ఇప్పుడు మీరు చెయ్యవలసిన ముఖ్యమైన పనేమిటంటే, అసలీ అంతరానాల వెనక వున్న ఆంతర్యమేమిటి, యిందుకు పూనుకుంటున్న వాళ్ళెవరు? భారతీయులా? విదేశీయులా? భారతీయులే అయితే ఆ దేశద్రోహులెవరు? వాళ్ళెందుకీ ఘోరకృత్యానికి పాల్పడుతున్నారు? సైంటిస్టులంతా ఏమయిపోతున్నారు? మొదలైన వివరాలను సేకరించి ప్రభుత్వానికి తెలియచెయ్యాలి" అన్నాడు హోం మంత్రి.

"అలాగే సార్! నా శాయాశక్తులా ప్రయత్నించి మీరు నాపై వుంచిన నమ్మకాన్ని నిజం చేస్తాను" అన్నాడు దృఢంగా కిరణ్.

"ఈ క్షణంనించి భారత పోలీసుదళాలు, రక్షకదళాలు, వాటి ప్రధానాధికారులు మీ సహాయం కోసం తమ సహకారాన్ని అందించటానికి సిద్ధంగా వున్నారు. మీరు ఏ క్షణంలో అడిగినా ఎలర్టుగా వుండమని ఆదేశాలిస్తున్నాం."

"ఓ.కే. సార్! నాకు సైంటిస్టుల అడ్రసులు, వాళ్ళు చేస్తున్న పరిశోధనల వివరాలు కావాలి. ఇదివరకు అంతరానమయిన సైంటిస్టుల వివరాలు, వాళ్ళ చిరునామాలు కూడా కావాలి!"

"అలాగే, తప్పకుండా!" అన్నాడు హోం మంత్రి. ఓ పదినిమిషాల తర్వాత టైప్ చెయ్యబడ్డ పేపర్లు కొన్ని కిరణ్ కి అందచేయబడ్డాయి.

"ఇవి గతంలో మాయమయిన సైంటిస్టుల చిరునామాలు, వాళ్ళ పరిశోధనా వివరాలు. ఇవి ప్రస్తుతం మన దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాల్లో వుంటున్న శాస్త్రజ్ఞుల వివరాలు" అన్నాడు హోం మంత్రి ఆ కాగితాలు వివరిస్తూ.

కిరణ్ పరిశీలనగా చూసి తలపంకించాడు.

ఆ పేపర్స్‌లో సైంటిస్టు పేరు, వయసు మొదలైన బయోగ్రఫీ అంతా వివరంగా వుంది. ఆ వివరాల కింద అతను ప్రస్తుతం చేస్తున్న ప్రయోగాల వివరాలున్నాయి.

ముఖ్యంగా యువకులే హెచ్చుగా మాయమవుతున్నారు. ఒకటి రెండు కేసుల్లో బాగా వయసు మళ్ళిన సైంటిస్టులు కూడా వున్నారు. వాళ్ళ శాస్త్రపరిశోధనలు చాలా ముఖ్యమైనవి కూడా. ఒక శాస్త్రజ్ఞుడు—తక్కువ రసాయన ఎరువులు వాడి ఎక్కువ ఫలసాయాన్ని ఎలా పొందగలరో నిరూపిస్తూ తన ప్రయోగాన్ని విజయవంతంగా ముగించబోతున్న సమయంలో మాయమయ్యాడు. మనలాంటి వ్యవసాయ ప్రధానమైన దేశానికి అతని పరిశోధనలు ఎంతో ప్రయోజనకరంగా వుంటాయని ఆశించాం. కాని, మర్నాడు అతను మాయమయిపోయాడు. ఆయన పేరు—ప్రొఫెసర్ జైరాజ్.

"మరో ముఖ్యమైన సైంటిస్టు ప్రొఫెసర్ సక్సేనా. ఈయన పరిశ్రమలలోని పనికిరాని పదార్థాల నుంచి ఇంధనం తయారు చెయ్యటం కనుగొన్నాడు. ఈయన కూడా తన పరిశోధనా ఫలితాలను మర్నాడు ప్రభు

త్వానికి నివేదిస్తాడనగా ఆ రాత్రే అంతర్ధానమయ్యాడు" అన్నాడు హోం మంత్రి.

కిరణ్ గుర్తుపెట్టుకున్నాడు.

"ఈ రెండు పేర్లు చూడండి. ప్రొఫెసర్ రావు, ప్రొఫెసర్ దయానంద్, వీళ్ళిద్దరు మహారాష్ట్రకు చెందిన వాళ్ళు. వీళ్ళు కూడా ప్రస్తుతం ప్రొఫెసర్ సక్సేనా పద్ధతుల్లో తమ పరిశోధనలు సాగిస్తున్నారు. దయానంద్ సక్సేనా శిష్యుడు కూడా! అందుకనే ఆయన పద్ధతిలోనే ప్రయోగాలు చేస్తూంటాడు. ఇదిగో ఆంధ్రాకు చెందిన ప్రొఫెసర్ రామచంద్ర. ఈయన పంటలకు సాధారణంగా హాని కలిగించే క్రిమికీటకాదుల గురించి, వాటిని ఎలా నాశనం చేసి పంటని రక్షించుకోవాలన్న విషయమై పరిశోధన చేస్తున్నాడు. ఇది కూడా చివరి దశలో వున్నది.

"అలాగే ప్రొఫెసర్ శివం, ప్రొఫెసర్ రే, ప్రొఫెసర్ జనార్ధన్‌ల పరిశోధనలు కూడా చివరి దశలో వున్నాయి. ముఖ్యంగా పరిశోధనల చివరి క్షణాల్లో వున్న శాస్త్రజ్ఞులే మాయమవుతున్నారు. కాబట్టి వాళ్ళ విషయమై హెచ్చు జాగ్రత్తలు తీసుకోవలసి వున్నది!" అన్నాడు హోం మంత్రి.

కిరణ్ తలూపాడు.

"అంతర్ధానమయిన సైంటిస్టులు తమ పరిశోధనా ఫలితాలను ప్రకటిస్తున్నట్టు ముందుగా ప్రభుత్వానికి తెలియపరిచారా?" అడిగాడు కిరణ్.

"అవును. అందుకు వాళ్ళ పరిశోధనలు పూర్తయినట్టు మాకు తెలిసింది. ఒకరిద్దరు మాయంకాగానే మేమే రహస్య సమాచారం పంపి, ఆయా సైంటిస్టుల పరి

శోధనా ఫలితాలని రహస్యంగా ప్రభుత్వానికి తెలియ చేయమని కబురుపెట్టాం. అన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకున్నా వాళ్లు మాయమయ్యారు."

"దీన్నిబట్టి ఆ కిడ్నాపింగ్ ముఠాకి ముందుగానే ఏ సైంటిస్టు పరిశోధన ముగింపుకొస్తున్నదో తెలిసిపోతోందన్నమాట! మీరు ఆ ముఠా ఆటలు కట్టించి మన సైంటిస్టులని రక్షించాలి. అందుకే మీరే సమర్థులని ఈ భారాన్ని మీ భుజస్కంధాల మీద పెడ్తున్నాం" అన్నాడు హోం మంత్రి.

"ఈ క్షణంనించీ నా సేవలను ప్రభుత్వానికి అంకితం చేస్తున్నాను. అయితే నేను పరిశోధనకు పూనుకున్న విషయం వీలయినంత వరకు రహస్యంగానే వుంచండి. ఏమాత్రం బయటికి పొక్కనీయవద్దు" అన్నాడు కిరణ్.

"అందుకు మేమైతే జాగ్రత్తలు తీసుకోగలం. కాని పత్రికా విలేఖరులు మహాచురుకైనవాళ్ళు. ఇక్కడి కాన్ఫరెన్సుకి కావాలనే వాళ్ళను ఆహ్వానించలేదుగాని, ఇక్కడేదో చర్చ జరుగుతున్న విషయం వాళ్ళు చాలా తేలిగ్గా పసికట్టేస్తారు. ఏదో విధంగా యిన్ఫర్మేషన్ రాబడతారు. కాబట్టి ఈ విషయంలో మీరనుకున్న విధంగా రహస్యంగా దాచటమనేది కష్టసాధ్యం!" అన్నాడు హోం మంత్రి.

కిరణ్ ఓ క్షణం ఏదో ఆలోచించి, "ఓ. కే. దెన్! నేను రేపట్నుంచే నా పరిశోధన మొదలుపెడతాను. ముందుగా అంతర్థానమయిన శాస్త్రవేత్తల నివాసాలకు వెళ్ళి వాళ్ళు ఎలా మాయమయ్యారో వివరాలు సేకరిస్తాను. తరవాత పరిశోధనలు ముగింపుకొచ్చిన శాస్త్రజ్ఞులని కల్సుకుంటాను. నా పరిశోధనా వివరాలని ఎప్పటి

కప్పుడు ఫోన్‌లోగాని, వీలయితే స్వయంగా మిమ్మల్ని కల్సుకునిగాని, స్పెషల్ మెసెంజర్ ద్వారాగాని తెలియ పరుస్తూంటాను" అన్నాడు కిరణ్.

హోం మంత్రి ఆనందంగా తలాడించాడు.

పోలీసు కమిషనర్ రహస్య వార్తాహరుల వివరాలు కిరణ్‌కి తెలియచేశాడు. యిన్వెస్టిగేషన్ బ్యూరోల వివరాలు, ఏజెంట్లు ఎక్కడెక్కడ ఏయే పేర్లతో వ్యవహారిస్తున్నదీ కిరణ్‌కి స్టాటిస్టిక్స్ యిచ్చాడు. కిరణ్ నోట్ చేసుకున్నాడు.

"మీకోసం ఓ ప్రత్యేకమైన బుల్లెట్ ప్రూఫ్ కారు యిస్తున్నాం. మీరెప్పుడు యెక్కడికి వెళ్ళాలన్నా అభ్యంతర పెట్టకుండా ఎయిర్‌పోర్ట్సుకి స్పెషల్ మెసేజ్ పంపించాం. వేకెన్సీతో నిమిత్తం లేకుండా ఇండియన్ ఏర్‌లైన్స్ ఫ్లైట్సులో మీరు ప్రయాణం చెయ్యటానికి అనుమతిస్తారు. ద్రోహుల్ని పట్టుకునే ప్రయత్నంలో మీరు భూమార్గంగాని, రైలుమార్గంగాని, విమాన మార్గంగాని యథేచ్ఛగా వాడుకునే అవకాశం కల్పించాము" అన్నాడు హోం మంత్రి.

కిరణ్ ఆనందంగా తలాడించి, "మీరు నాకిస్తూన్న గౌరవం, విలువ నేను మరచిపోలేనివి. ఈ గడ్డపై పుట్టి నందుకు భారతీయుడుగా నా మాతృ దేశానికి నాకు చేతనైన సేవ చేసుకునే అవకాశం కల్పించారు. ఈ శాస్త్రవేత్తల కిడ్నాపర్స్‌ని పట్టి ప్రభుత్వాని కప్పగించే వరకు నేను విశ్రమించేదిలేదు" అన్నాడు.

సభికులు హర్షధ్వానాలు చేశారు.

హోం మంత్రి, కమిషనర్ ఆఫ్ పోలీసు, రక్షణ మంత్రి, కమాండెంట్సు డిటెక్టివ్ కిరణ్‌తో కరచాలనం

చేశారు.

ఢిల్లీలో యిద్దరు శాస్త్రవేత్తలు మాయమయ్యారు. ప్రొఫెసర్ సక్సేనా, ప్రొఫెసర్ ద్వివేది. వీళ్ళిద్దరి గురించిన సమాచారం ముందు సేకరిస్తాను" అని లేచాడు కిరణ్.

"బైదిబై! మీకు ఎలాట్ చేసిన కారు చాలా శక్తివంతమైనది. బుల్లెట్ ప్రూఫ్ మాత్రమేకాక, వైర్లెస్ వంటి కమ్యూనికేషన్ ఛానెల్‌తో పాటు, శత్రువులబారి నుండి తప్పించుకోవటానికి కొన్ని ముందు జాగ్రత్త పరికరాలను అమర్చాం. ఆ సంగతులన్నీ మెకానికల్ ఆపరేటర్ మిస్టర్ కపూర్ చెపుతాడు మీకు. ప్లీజ్ బి కాషస్! శత్రువులు ఎలాంటివాళ్ళో తెలీదు. ఏ క్షణంలో ప్రమాదం విరుచుకు పడుతుందో చెప్పలేం" అన్నాడు హోం మంత్రి.

"థాంక్యూ సర్! నేను యిప్పట్నుంచీ నా పనిమీద వుంటాను!" అన్నాడు కిరణ్. ఆయనకి నమస్కారం చేసి సెలవు తీసుకుంటూ.

ఢిల్లీ పోలీస్ సహాయం మీకు అడుగడుగునా వుంటుంది. మీ కారుతోలే అన్వర్ చాలా అనుభవమున్న వ్యక్తి. డ్రైవింగ్ అతనికి మంచినీళ్ళ ప్రాయం! మీకు హిందీ తెలియకపోయినా ఫరవాలేదు. అతనికి ఇంగ్లీషు మాట్లాడటం బాగా వచ్చు" అన్నాడు హోం మంత్రి.

ఇంతలో మెకానికల్ ఆపరేటర్ కపూర్ వచ్చి సెల్యూట్ చేసి నించున్నాడు.

2

సాయంత్రం నాలుగు గంటలయింది.

డిటెక్టివ్ కిరణ్ బయల్దేరిన కారు ప్రొఫెసర్ ద్వివేది

నివాసస్థలమైన అశోక్ రోడ్ వైపు స్పీడుగా దూసుకు పోతోంది. అన్వర్ మంచి అనుభవమున్న డ్రైవరని కొద్ది నిమిషాల్లోనే ఋజువు చేసుకున్నాడు. క్షణంలో జరగబోయిన రెండు ఏక్సిడెంట్సుని అతి చాకచక్యంగా తప్పించాడు.

కిరణ్ అతనివంక ప్రశంసగా చూశాడు. జనసమ్మర్దంతోను, వాహనాలతోను కిక్కిరిసిపోయి వున్నాయి ఢిల్లీ రోడ్లు. అంత ట్రాఫిక్‌లోను చక్కగా కుదుపులేకుండా నడుపుతున్నాడు అన్వర్.

కారు పార్లమెంటు రోడ్ మీదుగా అశోకా రోడ్డుకి తిరిగింది. మరో అయిదు నిమిషాల్లో ప్రొఫెసర్ ద్వివేది అన్న చలువరాతి నేమ్ బోర్డున్న బంగళాముందు అన్వర్ కారు నిలిపాడు. తను దిగి కిరణ్ వైపుకి వచ్చి డోర్ తెరిచి పట్టుకున్నాడు.

డిటెక్టివ్ కిరణ్ కారు దిగాడు.

అన్వర్ దారి చూపుతుండగా లోపలికి నడిచాడు.

ప్రొఫెసర్ ద్వివేదికి భార్య, యిద్దరు కొడుకులు వున్నారు. ఒకడు సైన్స్ స్టాండర్డు, రెండో వాడు సెవన్త్ చదువుతున్నారు. ద్వివేది బాగా వయసు ముదిరాక పెళ్ళిచేసుకున్నాడని అతని భార్యను చూశాక గ్రహించాడు కిరణ్. ఆమె వయసు నలభై సంవత్సరాల లోపే వుంటుంది.

కిరణ్ హిందీలో ఆమెను ప్రశ్నించాడు. ద్వివేది యెప్పటినుంచి తప్పిపోయినదీ అడిగి నోట్ చేసుకున్నాడు. అతని దైనందిన కార్యక్రమాల గురించి అడిగి తెల్సుకున్నాడు.

ద్వివేది ఉపయోగించిన లాబరేటరీ చూశాడు.

బంగాళాలో ఓ పక్కనున్న పెద్ద హాలును ద్వివేది తన ప్రయోగశాలగా ఉపయోగించుకునేవాడు.

లాబరేటరీ అత్యాధునికంగా వుంది. దాదాపు పది ట్యూబులైట్లు బిగించబడి వున్నాయి హాలునిండా. అవి కాక టేబుల్ ల్యాంపులు మరో నాలుగున్నాయి. ఏడెనిమిది టేబుల్సు నిండా రసాయనాలు, పరీక్ష నాళికలు, బీకర్లు, జార్లు వున్నాయి. ఓ పక్కగా రాక్‌లో వందలకొద్దీ పుస్తకాలు!

ప్రొఫెసర్ ద్వివేది తక్కువ యింధనం ఖర్చుతో నడిచే లోబడ్జెట్ మోటారు వాహనాన్ని రూపొంది స్తున్నాడు. అతని కృషి ఫలించింది. ఫార్ములాను రిజిష్టరు చేసి మరునాడు ప్రధానమంత్రిని కలుసుకుని తన విజయాన్ని నివేదించుకోవాలని ఆయన అభిలషించాడు. ఇది ఏప్రెల్ పన్నెండో తేదీన జరిగింది. కాని ఏప్రెల్ పదమూడో తేదీన ఆయన ప్రయోగశాలలో గాని, ఇంట్లో గాని లేడు. అసలు ఢిల్లీలోనే వున్నాడో లేదో తెలీదు.

పన్నెండో తేదీ రాత్రి భార్యతో తను సాధించిన విజయాన్ని సంతోషంగా చెప్పి ఆమెతో బాటు ఆనందం పంచుకున్నాడని అతని భార్య వందన చెప్పింది. మరునాడు తెల్లవారేసరికి అతను బెడ్‌రూంలో కనిపించక పోగానే ఇల్లంతా వెతికిందట. కనపడకపోగా లాబ్‌లో వున్నాడేమోనని అక్కడికి పోయి చూసిందట!

ద్వివేది కనిపించలేదు. అతను సీలుచేసి పెట్టిన ఫార్ములా కవరు కూడా చిత్రంగా మాయమయింది! బహుశా భర్త యెవరితో చెప్పకుండా వుదయాన్నే ప్రధాన మంత్రిని కలుసుకోబోయాడేమోనని ఆ రోజంతా ఆమె యెదురు చూసింది.

ఆ రాత్రి పోలీసు రిపోర్టిచ్చింది. ప్రొఫెసర్ ద్వివేది ప్రధాన మంత్రిని గాని, సెక్రటరీని గాని కలవలేదని నిర్ధారణ చేశారు పోలీసులు. తర్వాత హోం డిపార్టుమెంటుకి విషయాన్ని రిఫర్ చేశారు.

ఈ సంగతులన్నీ వందన వల్ల తెలుసుకున్నాడు డిటెక్టివ్ కిరణ్—ఆమె అనుమతితో యింట్లోను, లాబరేటరీలోను ప్రతి అంగుళం వెతికాడు. ఏదైనా సమాచారం లభించకపోదని అతని నమ్మకం.

ప్రొఫెసర్ ద్వివేది డైరీ దొరికింది. కాని అందులో ముఖ్యమైన విషయాలేమీ రాయలేదాయన. ఫార్ములా కోడ్ వర్డ్సు ఏవైనా రాశాడేమోనని గాలించి చూశాడు కిరణ్.

కాని ఫార్ములాకి సంబంధించిన ఏ ఒక్క విషయము డైరీలో వదలలేదు ద్వివేది. శత్రువులు అందుకే డైరీని వదిలేసిపోయారు. బహుశా వాళ్ళే ఫార్ములాకి సంబంధించిన సమాచారం తమతో పట్టుకుపోయి వుంటారు సీలు కవర్‌తో బాటు.

కిరణ్ వెనక్కి తిరిగి వచ్చేయ్యబోతూ ద్వివేది టేబిల్ వద్ద ఏదో వస్తువు మెరుస్తుండటం చూసి దాన్ని చేతికి తీసుకున్నాడు. తల పంకించాడు. అది గోల్డుమిస్టు సిగరెట్ పీక. చివర గోల్డు కలర్ స్టిక్కర్ మెరుస్తోంది. దాన్ని కోటు జేబులో పదిలపరిచాడు.

కిరణ్ తదుపరి పరిశోధనలో ఆశించిన ఫలితాలేవీ కనిపించలేదు.

వందనకు ధన్యవాదాలు చెప్పి, ఆమె ఇద్దరు పిల్లలు వీడ్కోలు చెప్తుండగా ద్వివేది యింటినుంచి బయటకు

వచ్చాడు కిరణ్.

కిరణ్ కారులో కూర్చున్నాక "ప్రొఫెసర్ సక్సేనా యింటికి పోనివ్వు" అన్నాడు ఇంగ్లీషులో.

అన్వర్ కారు స్టార్టుచేశాడు.

3

సక్సేనా వుంటున్నది కోట్లా రోడ్‌లో మాతా సుందరీ కాలేజి పక్కనున్న బిల్డింగులో.

అన్వర్ అశోకా రోడ్డువదిలి రఫీమార్గ్ వైపు కారు తిప్పాడు.

సరిగ్గా అదేసమయంలో యెక్కడినుంచో రివాల్వర్ గుళ్ళు సర్రున దూసుకొంటూ కిరణ్ కూచున్న సీటు పై భాగాన గ్లాస్ విండోస్‌కి తగిలి టప్‌మంటూ నేలమీద పడిపోయాయి. రివాల్వర్‌కి సైలెన్సరున్నట్టుంది.

కిరణ్ ఉలిక్కిపడి సీట్లో నిటారుగా కూచున్నాడు.

మరో రెండు గుళ్ళు వచ్చి తగిలాయి.

అన్వర్ నిశ్చింతగా కారు తోలుతున్నాడు.

ఈసారి మరో రెండు గుళ్ళు టైర్లను గురిచూసి కాల్చారు దుండగులు. టైరు పక్కలనుండి కవచాల వంటివి బయటికి వచ్చాయి. గుళ్ళు ఆ కవచాలకి తగిలి టంగ్‌మని చప్పుడయింది.

కిరణ్ అన్వర్ వంక చూశాడు. అతను దీక్షగా కారు తోల్తూనే వున్నాడు.

అంటే, తన ఉనికి శత్రువులకి తెలిసిపోయిందన్న మాట! తనమీద హత్యా ప్రయోగాలు మొదలయ్యాయి. కిరణ్ నవ్వుకున్నాడు. శత్రువులు తనని అనుక్షణం అనుసరిస్తూనే వున్నారు. తన విషయం గోప్యంగా వుంచమని హోం మంత్రితో చెప్పటం గుర్తొచ్చి మళ్ళీ నవ్వు

టున్నాడు.

శత్రువు మహా బలవంతుడు. మందీమార్బలం వున్న వాడు. అందుకే పెద్ద పెట్టున శాస్త్రజ్ఞుల కిడ్నాపింగ్ మొదలు పెట్టాడు!

గుళ్ళ వర్షం ఆగిపోయింది. కిటికీ అద్దం పక్కనుండి వెనక్కి చూశాడు కిరణ్. యెవరూ కనిపించలేదు. కిటికీ అద్దం తెరవబోతే అన్వర్ వారించాడు.

"శత్రువులు యెక్కడికీ పోలేదు. మననే ఫాలో అవుతున్నారు. ఇక్కడినుంచి మళ్ళీ జనసమ్మర్దం బాగా వుంటుంది. ఆ సమయంలో మన కారుని ట్రాక్ తప్పిస్తాను. నోట్ చెయ్యండి. నంబరు ఎ.టి.వై. 1636 నల్లరంగు ప్లిమత్ కారు" అన్నాడు అన్వర్ రేర్ వ్యూ మిర్రర్ లోంచి చూస్తూ.

కిరణ్ నోట్ చేశాడు.

కారు ఐ.టి.వో. రోడ్ పక్కగా యిండియన్ ఎక్స్‌ప్రెస్ బిల్డింగుమీదుగా అజయ్ భవన్ వైపు తిరిగింది.

"కారు ఫాలో కావటంలేదు. ప్రొఫెసర్ యింటికి సరాసరి పోనివ్వమంటారా, లేక కాసేపు నెహ్రూ బాల భవన్ వైపు రౌండ్స్ వేద్దామా?" అన్వర్ అడిగాడు.

కిరణ్ కిటికీ తలుపు పైకెత్తి వెనక్కి చూశాడు. ఆటో తప్ప వేరే వాహనమేదీ కనపడలేదు.

"రామలీలా గ్రౌండ్స్ వరకు పోనిచ్చి, వెనుతిరిగి గాలిబ్ మందిర్ దగ్గర కాసేపు ఆపు. ఆ తర్వాత మాతాసుందరీ కాలేజికి దగ్గరలో ఆపి మనిద్దరం ప్రొఫెసర్ సక్సేనా యింటికి వెళ్దాం" అన్నాడు కిరణ్.

అన్వర్ అతను చెప్పినట్టే చేశాడు.

పావుగంట తర్వాత ఎవానే గాలిబ్ ముందు కారు

నిలిపాడు అన్వర్.

కిరణ్ చుట్టూ పరీక్షగా చూశాడు. యెక్కడా నల్ల ప్లిమత్ కనిపించలేదు. తనకి తెలిసినంత వరకు ప్లిమత్ కారు నల్లరంగులో వుండగా చూడలేదు. అదేమాట అన్వర్‌తో అన్నాడు కిరణ్.

"యూ ఆర్ రైట్ సార్! ఆ కారు బులెట్ ప్రూఫ్ చెయ్యబడింది. మనకి నల్లగా కనబడ్డ రంగు దానికి సంబంధించినదే!" అన్నాడు అన్వర్.

"కాలేజి దగ్గరగా పోనిచ్చి ఆపు!" అన్నాడు కిరణ్.

అన్వర్ మాతాసుందరీ కాలేజి వద్ద కారు ఆపాక యిద్దరు దిగారు.

"సార్ నేను కారు దగ్గర వుండటం మంచిదని నా అభిప్రాయం! మీరొక్కరు సక్సేనా సాబ్ యింటికి వెళ్ళి రాగలరా?" అన్నాడు అన్వర్.

"అలాగే! ప్రొఫెసర్ యింట్లో ఎవరుంటున్నారు?"

"ప్రొఫెసర్ పెళ్ళిచేసుకోలేదు. ఆయన, ఓ ముసలి నౌఖరు—అంతే ఆ ఫ్లాట్ అంతటికీ! మీరు ఫలానా అని చెపితే నౌఖరు లోపలికి పోనిస్తాడు. బహుశా ఆ నౌఖరు ఒక్కడే వుంటాడు ఇంట్లో!" అన్నాడు అన్వర్.

కిరణ్ కారు దిగాడు. కోటు జేబులో చెయ్యి పెట్టుకున్నాడు. రివాల్వర్ చల్లగా తగిలింది చేతికి.

సక్సేనా యిల్లు అధునాతనమైన బిల్డింగ్. గేటునుంచి గుమ్మంవరకు చాలా ఖాళీ జాగా వుంది. అంతా సిమెంట్ చేయబడి వుంది. పూలకుండీలు రకరకాల పూలతో కన్నులపండుగ చేస్తూన్నాయి. ఎర్రటి రంగులో ఇటుకలు పేర్చినట్టుంది, యింటి డిజైను. గేటుకి అటు యిటు అశోక చెట్లు అందంగా ఠీవిగా నిల్చున్నాయి.

గేటుకి తాళం పెట్టి వుంది. పక్కనే గోడలో అమర్చి కాలింగ్ బెల్ వుంది! బజర్ నొక్కాడు కిరణ్.

వరండా తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

ఓ వృద్ధుడు బయటికి వచ్చాడు.

"క్యాహైనా?" అనడిగాడు అక్కడినుంచే.

కిరణ్ "ఖరీబ్ ఆయియే!" అన్నాడు వృద్ధుడ్ని దగ్గరగా రమ్మని చేయెత్తి పిలుస్తూ.

అప్పటికి సంజెచీకట్లు ముసురుకుంటున్నాయి.

వృద్ధుడు దగ్గరికి రాగానే కోటు పై జేబునించి ఐడెంటిటీ కార్డు తీసి చూపించాడు కిరణ్. తను వచ్చిన పని చెప్పాడు.

వృద్ధుడు సంతృప్తిగా తలాడించాడు.

తాళంతీసి గేటు తెరిచాడు "ఆయియే" అన్నాడు.

కిరణ్ వృద్ధుడి నుంచి సమాచారం సేకరించాడు.

ప్రొఫెసర్ సక్సేనా దాదాపు నలభయ్యేళ్ళ వయసువాడు! ధృఢమైన శరీరంతో కండలు తిరిగిన వస్తాదులా వున్నాడు—హాల్లో వున్న లైఫ్ సైజు ఫోటోలో.

కిరణ్ సక్సేనాని బాగా గుర్తుపెట్టుకున్నాడు. కళ్ళలోకి చూస్తున్నట్టుగా వుంది సక్సేనా చూపు, ఫోటోలోనే. నిజంగా మనిషే ఎదురుగా వుంటే ఎక్స్‌రే కళ్ళతో మనుషుల మనసుల్ని ఫోటో తీయగల సామర్థ్యం వున్నవాడే అనుకోవచ్చు.

వృద్ధుడు చెప్పుకుంటూ పోతున్నాడు.

ప్రొఫెసర్ సక్సేనా పరిశ్రమల్లో విసర్జింపపడిన మలినాలనుండి యింధనం తయారుచేయటం కనుక్కున్నాడు. ఏప్రెల్ పధ్నాలుగో తేదీన అర్ధ రాత్రి దాటాక తన వృద్ధ నౌఖరుని నిద్రలేపి తను సాధించిన

విజయం గురించి మహానందంగా చెప్పాడట. పదిహేనో తేదీన ప్రభుత్వానికి తెలియచేశారట. పదహారో తేదీ ఉదయం సీల్డు కవర్ తో ప్రధానిని కలుసుకోబోతున్నట్టు చెప్పాడట.

కాని పదిహేనో తేదీ రాత్రి అంతర్ధానమయ్యాడు!

"మీ యజమాని యెందుకు పెళ్ళిచేసుకోలేదు?" అనడిగాడు కిరణ్ ముసలివాడిని.

"ఎప్పుడూ లేబరేటరీలోనే తన సమయాన్నంతా ఖర్చుపెట్టేవాడు—ఇక అతనికి పెళ్ళెందుకు చెప్పండి?" అన్నాడు బోసి నవ్వులు నవ్వుతూ వృద్ధుడు.

"నేను లాబరేటరీ చూడొచ్చునా?" అనడిగాడు కిరణ్ వృద్ధుడిని. వృద్ధుడు సంతోషంగా అంగీకరించాడు.

కిరణ్ మెయిన్ హాలుకి దూరంగా వున్న ప్రయోగశాలను పరిశోధించాడు. ద్వివేది యింట్లో ప్రయోగశాల లాగానే వున్నది, సక్సేనా లాబ్ కూడా. అయితే ప్రయోగశాలలో ప్రవేశించగానే ముక్కులు పగలగొట్టే గంధకం వాసన. మరేదో రసాయన మిశ్రమాల వాసన కడుపులో తిప్పింది.

వాంతి కాబోతున్న అనుభూతి కలిగింది కిరణ్ కి. నిలదొక్కుకున్నాడు. టేబిల్సునిండా గంటజాడీలు, బీకర్లు, పిప్పెట్లు, వందల వేల సంఖ్యలో టెస్టుట్యూబ్ లు కిరణ్ కి దర్శనమిచ్చాయి.

టేబిల్ సొరుగులు లాగబోతూ చటుక్కున ఆగాడు కిరణ్. డ్రాయరు కింద గోల్డుఫిస్టు సిగరెట్ పీకలు మిలమిల మెరుస్తోన్నాయి. కిరణ్ కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి. డ్రాయర్ సొరుగులో సరికొత్త గోల్డుఫిస్టు సిగరెట్టు ప్యాకెట్లున్నాయి.

అటు యిటు చూశాడు. వృద్ధుడు తన సహజ ధోరణిలో ఏదో చెప్పుకుపోతున్నాడు. కిరణ్ ఊ కొడుతూనే తన పని చేసుకుపోతున్నాడు. ఆ సిగరెట్ పీకలను కాగితంలో చుట్టి జేబులో దాచాడు. తను ఇలాంటి పీక యిదివరకు ద్వివేది యింట్లోను సేకరించాడు.

ఇద్దరు ప్రయోగశాలలో నుండి బయటికొచ్చారు. అప్పటికి బాగా చీకటి పడిపోయింది.

ప్రయోగశాల పక్కనే వరసగా రెండు గదులున్నాయి. వాటికి తాళాలు పెట్టి వున్నాయి.

“అవి ఉపయోగించటం లేదా?” అన్నాడు కిరణ్.

“లేదు బాబూ! ఇంత పెద్ద బంగళాలో గదులన్నీ యెవరుపయోగిస్తారు? నేనే వారానికి, పదిరోజులకీ ఓసారి తలుపులు తెరిచి శుభ్రం చేస్తూంటాను” అన్నాడు వృద్ధుడు.

కిరణ్ అతనితో గదుల పక్కగా నడుస్తూ యెందుకో ఆగి వెనక్కు చూశాడు. అతని తల యింకా పక్కకు తిరగనేలేదు. తలపైన బలమైన దెబ్బ వెనుకనుండి పడటం అతను నేలవాలటం ఒకేసారి జరిగాయి.

వృద్ధుడు కంగారుగా కిరణ్‌ని పొదివి పట్టుకుని “బాబూజీ! బాబూజీ!” అంటున్నాడు.

అంతవరకే గుర్తుంది కిరణ్‌కి. తర్వాత స్పృహ తప్పి పడిపోయాడు, వృద్ధుడివంకే చూస్తూ.

4

కిరణ్‌కి తెలివొచ్చేసరికి తనకి బసగా యిచ్చిన గెస్టు హౌస్ గదిలో పక్కమీదున్నాడు.

తలపైన సమ్మెటతో కొట్టిన అనుభూతి. తలచుట్టూ బాండేజి కట్టివుంది!

ఎదురుగా హోం మినిష్టర్, పక్కగా అన్వర్, మరో పక్క సక్సేనా యింటి నౌఖరు ఆత్రంగా చూస్తున్నారు అతని ముఖంలోకి.

కిరణ్ కళ్ళు తెరవటం చూసి అందరూ తేలిగ్గా ఊపిరి విడిచారు.

పక్కనే నించుని సిరంజి లోడ్ చేస్తున్న డాక్టరు, "నో వర్రీ! హి విల్ బి ఆల్ రైట్!" అన్నాడు.

కిరణ్‌కి అంతా గుర్తొస్తోంది. తాను, సక్సేనా నౌఖరు మాట్లాడుతూ నడుస్తూండగా వెనక నించి యెవరో దేంతోనో బలంగా తలపై మోదారు. తనకి స్పృహ తప్పిపోయింది.

"మీరు కింద పడిపోగానే నేను వెనక్కి పరుగెత్తాను. యెవడో వ్యక్తి కాంపౌండ్ వాల్ దాటి పారిపోతున్నాడు. మీరింకా రాలేదని డ్రైవరు అన్వర్ లోపలికొచ్చాడు. జరిగిన విషయం అతనికి చెప్పాను. అతను కారు గేట్లోంచి గుమ్మం ముందుకి తెచ్చి పెట్టాడు. ఇద్దరం సాయంపట్టి కార్లో పడుకోబెట్టాం. సరాసరి యిక్కడికొచ్చాం. దార్లోనే డాక్టర్‌ని అన్వర్ వెంటబెట్టి తీసుకొచ్చాడు" వృద్ధుడు చెప్పాడు.

అన్వర్ తలూపాడు.

"మీకు పెద్ద గండం గడిచింది. రాగానే ఆపదల వలయంలో చిక్కుకున్నారు. అశోక్ రోడ్‌లో జరిగిన ఉదంతం అన్వర్ చెప్పాడు" అన్నాడు హోంమంత్రి.

కిరణ్ నీరసంగా నవ్వాడు.

"ఎనీవే శత్రువు బలమైనవాడని తెలుస్తోంది. నాకీ విషయం తెలియగానే వెంటనే యిక్కడికొచ్చాను— సార్జెంట్సుని పంపి సక్సేనా యింటిలోపల బయట వెతి

కించాను. యెవరూ కనిపించలేదు. బంగళా వెనకపక్క కొమ్మలు, పూలమొక్కలు నలిగి వున్నాయని వాళ్ళు చెప్పారు. బహుశా హంతకుడు అక్కడ చాలాసేపు యెదురుచూసి వుంటాడు" అన్నాడు హోం మంత్రి.

"కారుపైన బుల్లెట్ల వర్షం కురిపించిన శత్రువులు నన్ను చంపడానికి యినపరాడ్ వంటి వస్తువును ఉపయోగించవలసిన పనేముంది? గురిచూసుకుని రివాల్వర్‌తో సక్సేనా ఇంట్లో కాల్చెయ్యవచ్చునే!" అన్నాడు కిరణ్.

"మీరు చెప్పినదీ నిజమే! ఏమో, ఈ శత్రువు ఆ ముఠాలోవాడు కాదేమో! లేదా యెవరైనా దొంగ కావచ్చు. మీ దృష్టిపడగానే దొరికిపోతాననే భయంలో గాయపరిచి పారిపోయి వుండొచ్చు."

కిరణ్ సమాధానం చెప్పలేదు. అతనికి తెలుసు—ఆ వ్యక్తి దొంగతనం కోసం రాలేదని! వచ్చినా డబ్బు, బంగారంకోసం కాదు. అప్పటికే సైంటిస్టును మాయం చేశారు గాబట్టి ఫార్ములా కోసమూ అయివుండదు. మరి దేనికోసం?

కిరణ్‌కి కొన అందటంలేదు.

"మీకు కొత్త విషయం చెప్పబోతున్నాను.... సరిగ్గా ఓ గంట క్రితం పోలీసు కమిషనర్ పేర ఓ ఉత్తరం వచ్చింది. యమునా నది ఒడ్డున ఓ చెక్కపెట్టె దొరికింది. ఉత్తరం కిడ్నాపర్స్ రాసినది—ద్వివేది తమకు ఫార్ములా యివ్వటానికి నిరాకరించాడనీ, అతన్ని పోలీసులకి బహుమతిగా పంపిస్తున్నామనీ! చెక్కపెట్టె తెరిచి చూసేసరికి ద్వివేది శరీర ఖండాలు అతి ఘోరంగా ముక్కలుగా తెగ్గొట్టి పంపించారు—రాక్షసులు!" అన్నాడు హోం మంత్రి.

కిరణ్ పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి. దవడ ఎముక బయటికి పొడుచుకొచ్చింది. అతని కళ్ళముందు అమాయకమైన చూపులతో పసితనం పూర్తిగా పోని ద్వివేది కొడుకులిద్దరు మెదిలారు. వందన దీనవదనం కనిపించింది.

"సర్! నేను గ్రహించిన విషయమేమిటంటే శత్రువులు ఢిల్లీలోనే వున్నారు. ఢిల్లీ కేంద్రంగా తమ దుండగాలు కొనసాగిస్తున్నారు. దేశం నలుమూలలా వీళ్ళ ఏజంట్లున్నారు. వాళ్ళు దేశ వ్యాప్తంగా వున్న సైంటిస్టులను అనుక్షణం కనిపెట్టుకునివుండి వాళ్ళు తమ ప్రయోగాలు విజయవంతంగా పూర్తిచేయగానే వాళ్ళని అపహరించుకుపోయి ఫార్ములాలు తమకు అప్పగించమని హింసిస్తున్నారు. వాళ్ళకి యెదురుతిరిగిన వాళ్ళని— ఇదిగో ప్రొఫెసర్ ద్వివేదికి మల్లే నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపి మనకు పార్సెల్ చేస్తారు. ఇది శాంపిల్!" అన్నాడు కిరణ్.

"మీరు చెప్పింది నూటికి నూరుపాళ్ళు నిజం! అయితే ఈ మహా నగరంలో వాళ్ళ స్థావరం తెలుసుకోవటం అంత తేలికకాదు."

"ఆ విషయం నేను చూసుకుంటాను. ఈలోపల మీరు కొన్ని ముందు జాగ్రత్త చర్యలు తీసుకోవాలి. సైంటిస్టులు దేశవ్యాప్తంగా వున్నారు. వాళ్ళలో తమ ప్రయోగాలు పూర్తిచేసి విజయానికి చేరువలో వున్న శాస్త్రజ్ఞుల లిస్టు మన దగ్గిరుంది. వాళ్ళకి వెంటనే పోలీసు రక్షణ ఏర్పాటు చెయ్యండి! వీలయితే వాళ్ళలో కొందర్ని కల్సుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తాను" అన్నాడు కిరణ్.

"మీరీస్థితిలో కదలటం మంచిదికాదు. కనీసం ఓ వారం రోజులు బెడ్ రెస్టు తీసుకోండి" అన్నాడు

మంత్రి.

"నో..నో..వారం రోజులు కాదు. ఒక్క గంట కూడా వేస్టుచెయ్యదలుచుకోలేదు. ఏ క్షణంలో ఏం జరుగుతుందో చెప్పలేకుండా వున్నాం. నా వూహే నిజమైతే ఈ పరికి సక్సేనా శిష్యుడు దయానంద్ కూడా అపహరించబడి వుండొచ్చు!"

హోం మంత్రి ఉలిక్కిపడ్డాడు.

"మహారాష్ట్ర దయానందా?"

"ఎస్, అతనే! అతను కూడా సక్సేనా ప్రయోగమే చేస్తున్నాడని మీరు చెప్పారు. నేను కూడా నోట్ చేసుకున్నాను లిస్టులో! అతని రిసెర్చి చివరి దశకి వచ్చిందని మీరే చెప్పారు కూడా!"

"వైర్‌లెస్ మెసేజ్ పంపుతాను మహారాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రికి...." అని హోం మంత్రి అంటుండగానే డి. ఎస్. పి. లోనికొచ్చి మంత్రికి అభివాదం చేశాడు.

"సర్! మహారాష్ట్ర పోలీసునించి యిప్పుడే మెసేజ్ అందింది. ప్రొఫెసర్ దయానంద్ కనిపించడంలేదట" అన్నాడు డి.ఎస్.పి.

హోం మినిష్టర్ నిటారుగా అయాడు.

"అక్కడే మరో సైంటిస్టు రావు వున్నారు. ఆయనకి వెంటనే పోలీసు రక్షణ ఏర్పాటు చేయమని వెంటనే మెసేజ్ పంపండి" అన్నాడాయన.

డి. ఎస్. పి. వచ్చినంత హడావుడిగాను వెళ్ళిపోయాడు బూట్లు టకటకలాడించుకుంటూ.

డిటెక్టివ్ కిరణ్ కోటు తుడుచుకోబోయాడు. ఒంటిమీద కోటులేదు.

"మీ కోటు భద్రంగా వుంది. సిస్టర్, కోటు

తీసుకురా!" అన్నాడు డాక్టరు.

సిస్టర్ కిరణ్ కోటు తెచ్చి అందించింది.

కిరణ్ జేబులు వెతికాడు. తను ద్వివేది యింట్లోను, సక్సేనా యింట్లోను సేకరించిన సిగరెట్ పీకలు లేవు! సైంటిస్టుల లిస్టుకూడా కోటుజేబులోనే భద్రంగా దాచాడు. అదీ లేదు!

"కోటు నా ఒంటిమీదినుంచి ఎవరు తొలగించారు?" సాధ్యమైనంతవరకు గొంతు స్వాధీనంలో వుంచుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు కిరణ్.

"మీకు గాయం తగిలింది కదా! డ్రస్ చేసేటప్పుడు కోటు తొలగించాల్సి వచ్చింది" అన్నాడు డాక్టరు సంజాయిషీ ఇచ్చుకుంటున్నట్టు.

"కోటుజేబులో కొన్ని ముఖ్యమైన కాగితాలుండాలి, కనిపించటం లేదు!" అన్నాడు కిరణ్ డాక్టర్ ముఖంలోకి పరీక్షగా చూస్తూ.

"అయామ్ సారీ!....సిస్టర్, యేవయినా పేపర్సు జారి పడ్డాయా కోటునుండి?" అన్నాడు డాక్టరు.

"నో సర్! ఆయన కోటు తొలగించేటపుడు పేపర్సుంటే తప్పక కనిపించి వుండేవి! అప్పటికే లేవని నా నమ్మకం!" అన్నది నర్సు.

కిరణ్ మస్తిష్కం తీవ్రంగా పనిచేస్తోంది. తన కోటులోని కాగితాలు, ఆధారాలు దొంగిలించవలసిన అవసరం ఎవరికుంది? దోషిని పట్టుకోవటంలో ఆ ఆధారాలు తనకి చాలా ఉపయోగపడతాయని ఆశించాడు. ఇప్పుడా అవకాశం పోయింది. కాని, తను వాటిని మరచిపోతాడా?

"సర్, మనం కాసేపు విడిగా మాట్లాడుకోవాలి"

అన్నాడు గంభీరంగా కిరణ్.

"నా ఆఫీసుకి వెళదాం. అయినా మీరు రాగలరా?" అన్నాడు హోం మంత్రి.

కిరణ్ లేచి కూచున్నాడు. కోటు ధరించాడు.

"సారీ మిస్టర్ కిరణ్! మీరు కనీసం ఎనిమిదిగంటలు రెస్టు తీసుకోవాలి" అన్నాడు డాక్టరు.

కిరణ్ మరుగ్గా చూశాడాయన వంక.

"మరో నలభైయెనిమిది గంటల తర్వాత నా అవసరం ఎవరికీ వుండకపోవచ్చు!" అన్నాడు.

డాక్టరుకి అర్థంకాలేదు. వెర్రిచూపు చూస్తున్నాడు.

"పదండి సర్! నేను రెడీ!" అన్నాడు కిరణ్.

హోంమినిస్టర్ అన్వర్‌కి సైగ చేశాడు.

ఆల్ ప్రూఫ్ కారు హోం మినిస్టర్ నివాసంవైపు దూసుకుపోయింది.

5

"నాకు అంతర్ధానమైన సైంటిస్టుల ఫోటోలు కావాలి. తెప్పించగలరా?" అన్నాడు కిరణ్.

హోం మినిస్టరు నివాసంలోని ఆఫీసు గదిలో కిరణ్, మినిస్టరు సమావేశమై వున్నారు. ఓ పక్క పోలీసు కమిషనరు, మినిస్టరుగారి ఆంతరంగిక కార్యదర్శి వున్నారు.

"అలాగే తెప్పిస్తాను. అంతేగాక పరిశోధనలు అంతిమ దశలో వున్న సైంటిస్టులవి కూడా అవసరమయితే తెప్పిస్తాను" అన్నాడు హోంమినిస్టర్.

"అవి కూడా అవసరమే! అసలు పరిశోధనలు జరుపుతున్న సైంటిస్టుల్ని నేనే స్వయంగా కలుసుకొని మాట్లాడాలనుకుంటున్నాను. కాని యీ లోపల మాయ

మయిన శాస్త్రజ్ఞులకి యెలాంటి దురవస్థపడుతుందో అనూహ్యంగా వుంది. వాళ్ళ రక్షణకు యెక్కువ కృషి చేయాలి మనం! వాళ్ళని రక్షించుకోవటమే కాదు, అమూల్యమయిన పరిశోధనల ఫార్ములాలు దేశం విడిచి బయటికి వెళ్ళిపోకుండా రక్షించుకున్నవాళ్ళమవుతాం" అన్నాడు కిరణ్.

పోలీసు కమిషనరు ఏదో చెప్పాలని నోరు తెరిచారు. ఈ లోపల గదిలో వున్న వైర్‌లెస్ సెట్‌నుంచి సంకేతాలు రావటం ప్రారంభమయినాయి.

కిరణ్ సంకేతాలు రిసీవ్ చేసుకున్నాడు.

హైదరాబాద్ నుంచి యింటలిజెంస్ యేజెంట్ మెసేజ్ పంపించాడు. ప్రొఫెసర్ రామచంద్ర పరిశోధన పూర్తయిందట. ఫ్లైట్‌లో ఆ సాయంత్రం బయల్దేరి ఢిల్లీ వస్తున్నాడట! అతని రక్షణకు హైదరాబాద్ బేగంపేట విమానంలోను పటిష్టమయిన చర్యలు తీసుకొంటున్నామనీ, ఢిల్లీ చేరేసరికి పాలం ఎయిర్‌పోర్టులో అతన్ని క్షేమంగా రిసీవ్ చేసుకోమని దాని సారాంశం.

కిరణ్ మెసేజ్ నోట్ చేసుకున్నాడు.

హోం మినిష్టర్ కిరణ్ వంక చూసి, "ప్రొఫెసర్ రామచంద్ర పరిశోధన రైతులపాలిట కల్పతరువు. ఆయన పంటలకు హాని కలిగించే క్రిమికీటకాదుల నుంచి పంటల్ని రక్షించుకోవటం, దిగుబడి హెచ్చించటం గురించి పరిశోధించి విజయం సాధించారు. ఆ ఫార్ములా మన వ్యవసాయక దేశానికి వరప్రసాదం!" అన్నాడు.

కిరణ్ తలూపాడు.

"నేను వెంటనే హైదరాబాదు వెళ్ళాలి!" అన్నాడు కిరణ్.

"వెంటనే ఏర్పాటు చేస్తాను" అన్నాడు మినిష్టర్ గారి అంతరంగిక కార్యదర్శి.

కిరణ్ వైర్‌లెస్ ఆపరేట్ చేసి హైదరాబాద్ యింటలిజెంస్ బ్యూరోకి మెసేజీ పంపాడు.

మరోగంట తర్వాత హైదరాబాద్ పోయే ఫ్లైట్‌లో కిరణ్ తన సీట్లో వెనక్కి వాలి రిలాక్సింగ్‌గా కూచున్నాడు. అతని మెదడును తొలిచివేస్తున్నాయి ఆలోచనలు.

6

పాలం ఎయిర్‌పోర్టులో హోం మినిష్టర్, రక్షణ మంత్రి, పోలీసు కమిషనర్ తక్కిన సిబ్బంది ప్రొఫెసర్ రామచంద్రంకోసం యెదురు చూస్తున్నారు.

హైదరాబాదు నించి వస్తూన్న విమానం ల్యాండయింది.

హోం మినిష్టర్ విమానం దిగుతున్న ప్రొఫెసర్‌ని గుర్తుపట్టి సాదరంగా యెదురువెళ్ళి ఆహ్వానించాడు.

ప్రొఫెసర్ రామచంద్ర హోం మినిష్టర్‌తోను, డిఫెన్సు మినిష్టర్‌తోను కరచాలనం చేశాడు.

"మీరు క్షేమంగా ఢిల్లీ చేరినందుకు చాలా సంతోషంగా వుంది" అన్నాడు హోం మినిష్టర్.

ప్రొఫెసర్ రామచంద్ర చిన్నగా నవ్వాడు. అతని వయసు ముప్పయి — ముప్పయిఅయిదు మధ్య వుంటుంది. స్ఫురద్రూపి. సూదంటు రాయిలాంటి చూపులు. మనిషిని నించున్న ఫళంగా ఎస్టిమేట్ చెయ్యగల చురుకుదనం తెలివి అతని కళ్ళలో ప్రతిఫలిస్తున్నాయి. గడ్డం మీసాలు బాగా పెరిగిపోయాయి. అవి అతని ముఖానికి వింత అందాన్నిచ్చాయి. తల అక్కడక్కడ నెరిసింది.

చెంపలు కూడా నెరిశాయి. వయసు కన్న పదేళ్ళు ముసలివాడిలా వున్నాడు.

హోంమినిస్టర్ ఎయిర్ పోర్టు బయటికి రామచంద్రాన్ని స్వయంగా తీసుకుని వచ్చాడు. రామచంద్ర చేతిలో ఒక బ్రీఫ్ కేసు తప్ప మరేం లేదు. అందులో ఫార్ములా వుండి వుండాలని అనుకున్నాడు హోం మినిస్టర్.

ఆలో ప్రూఫ్ కారు డోర్ తెరిచి పట్టుకున్నాడు అన్వర్. ముందుగా హోం మినిస్టర్ ఎక్కాడు. తర్వాత రామచంద్ర వంగి కార్లో కూచోబోయాడు.

అయితే యింతలో వూహించని సంఘటన జరిగిపోయింది. ఎక్కడినుంచో నల్లరంగు ప్లిమత్ కారు వచ్చి రామచంద్రాని చటుక్కున లోపలికి లాక్కుని రెప్పపాటులో ఎయిర్ పోర్టు నుంచి రోడ్ మీదికి దూసుకుపోయింది.

అన్వర్ జేబునుంచి రివాల్వర్ తీసి ఆ కారుకి గురి చూసి కాల్చాడు. గుండు టప్ న కిందపడిపోయింది.

"రాస్కెల్స్! బుల్లెట్ ప్రూఫ్ కార్లో వచ్చారు" అన్నాడు అన్వర్ పళ్ళు పటపట కొరుకుతూ.

రక్షణ మంత్రి, పోలీసు కమిషనర్ తక్కిన రక్షణ సిబ్బంది, ఎయిర్ పోర్టు సెక్యూరిటీ సిబ్బంది—అందరూ తమ కళ్ళముందే జరిగిపోయిన ఈ సంఘటనకు నిర్ఘాంతపోయారు. రక్షణ సిబ్బంది ఆ కారును వెంటాడినా లాభంలేకపోయింది.

రక్షణమంత్రి సిబ్బందిమీద కేకలు వేస్తున్నాడు.

7

ప్రొఫెసర్ రామచంద్రని తీసుకుపోయిన నల్లరంగు ప్లిమత్ కారు సిటీ లిమిట్సు దాటి మధురా రోడ్‌లోని

ఓ పాత బంగళా ముందు ఆగింది. అతన్ని తీసుకుపోతున్న వ్యక్తులు అతని కళ్ళకు నల్లటి గంతులు కట్టి కారునించి కిందికి దింపారు. యెక్కా డెక్కా డో నడిపించుకుంటూ లోపలికి తీసుకు వెళ్ళారు.

ప్రొఫెసర్ రామచంద్ర కళ్ళ గంతులు తొలగించారు. కాసేపు అతని కేమీ కనిపించలేదు. కళ్ళు నులుముకుని చూశాడు. తర్వాత గదిలోని దృశ్యాలు కనిపించాయి.

ఆ గది చాలా పొడవుగా వుంది. గదిలో ఎర్రటి లైట్లు వెలుగుతున్నాయి. అందుకే కాంతి స్పష్టంగా కనిపించటంలేదని గ్రహించాడు రామచంద్ర.

"వెల్ కం మై డియర్ ప్రొఫెసర్!" అంటూ ఓ పాతికేళ్ళ యువకుడు యెదురొచ్చాడు.

రామచంద్ర అతని వంక పరిశీలనగా చూశాడు.

"అయామ్ ప్రొఫెసర్ దయానంద్!...." అన్నా డతను నవ్వుతూ.

"ఎస్. ఎస్. యూ ఆర్ ఫ్రం మహారాష్ట్ర! ఐ నో యు ఆర్ డూయింగ్ రిసెర్చి ఆన్ మిథైల్ ఆయిల్ ఫ్రం యిండస్ట్రియల్ వేస్ట్స్. ఈజంటిట్?" అన్నాడు రామచంద్ర.

"ఎస్. యు ఆర్ రైట్!" అన్నాడు దయానంద్.

"బట్ వై యు కిడ్నాప్ డ్ మి?" అడిగాడు రామ చంద్ర.

"అయామ్ ఆల్సో కిడ్నాప్ డ్!" అన్నాడు దయా నంద్.

సంభాషణ ఆంగ్లంలోనే జరిగింది.

దయానంద్ చెప్పిన సారాంశం ఏమిటంటే, అతన్ని

అపహరించి తెచ్చాక అతను సాధించిన ఫార్ములా యిమ్మని ఒత్తిడి చేశారు — ఇవ్వకుంటే నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపేస్తామని బెదిరించారు. ఏ గొడవా చెయ్యకుండా ఇచ్చేస్తే అతనికి పెద్ద మొత్తంలో డబ్బిస్తామని చెప్పారు. అదే తెలివైన పనని నిర్ణయించుకుని దయానంద్ వాళ్ళకు సరెండరయిపోయాడు.

"అయితే, మీరు దేశద్రోహానికే పూనుకున్నారన్న మాట?" అన్నాడు కోపంగా రామచంద్ర.

దయానంద్ పెద్ద పెట్టున నవ్వాడు. "ఈ దేశం కోసం మీ సర్వస్వం అప్పగిస్తే మీకు ఒరిగేదేమిటి? ఏదో అవార్డో మరో బహుమతో వస్తుంది. సో, మీరు పడ్డ శ్రమ వృధా! నన్ను చూడండి. నా ఫార్ములాకి అయిదు లక్షల రూపాయిలిచ్చారు వీళ్ళు! నా సర్వీసెస్ వీళ్ళకు అంకితం చేస్తే నెలకు పదివేల రూపాయలు పారితోషికం ప్రకటించారు. ఇంతకన్న లాభసాటి టరమ్స్ మీరు సంపాదించగలరా — మీరూ వీళ్ళకి సరెండరయిపోతే మంచిది!" అన్నాడు.

రామచంద్రం ఛీత్కారం చేశాడు.

"నీలాంటి దేశద్రోహిని కాను నేను!" గర్జించాడు.

"దేశభక్తితో నిండా మునిగిపోయి నీలాగే ధర్మపన్నాలు, ఉద్రేకపూరితమైన డైలాగులు చెప్పిన ప్రొఫెసర్ ద్వివేది కుక్క చావు చచ్చాడు. ముక్కలు ముక్కలై పోయాడు. బహుశా నీకీ సంగతి తెలిసివుండదు" అన్నాడు దయానంద్.

రామచంద్ర ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"ప్రొఫెసర్ ద్వివేదిని చంపేశారా?" అన్నాడు బాధగా.

"ఎస్. నీలాగే దేశం, భక్తి అంటూ ఏవో కారు కూతలు కూశాడు. బాస్ చంపేసి దేశానికి బహుమతిగా పంపేశాడు. ఎంతగా ప్రయత్నించినా ఫార్ములా బయట పెట్టలేదు. సీల్డు కవర్ యెక్కడో దాచేశాడు. పోనీ, అప్పటికప్పుడు ఫార్ములా వేసి ఇమ్మన్నాడు బాస్— అయినా అతను మొండికేశాడు. దాంతో చంపి పారేశాడు బాస్" అన్నాడు దయానంద్.

"బాస్ ఎవరు?" అడిగాడు రామచంద్ర.

"అదంతా చిదంబర రహస్యం. ఇక్కడ వున్న వాళ్ళెవరికీ బాస్ నిజ స్వరూపం తెలీదు—తెలిసింది నా ఒక్కడికే!"

"ఇక్కడ యింకా మనలాంటి వాళ్ళున్నారా?"

"ఒకరు, యిద్దరు కాదు. పన్నెండుమంది వున్నారు. నువ్వు పదమూడోవాడివి. పద్నాలుగోవాడు ద్వివేది. ఇంకా ఆరుగురు సైంటిస్టులు త్వరగానే ఇక్కడికి రాబోతున్నారు—బాస్ ఆతిథ్యం స్వీకరించటంకోసం!"

"ఆ పన్నెండుమందీ ఎక్కడున్నారు?"

"నీ యెదురుగుండానే. వాళ్ళు ఇంకా దేశం, అభిమానం అంటూ బూజుపట్టిన డైలాగులే వల్లిస్తుంటే వాళ్ళని బోనుల్లో బంధించి వేళకి ఇంత తిండి పడేస్తున్నాడు బాస్. వాళ్ళు బతికుండాలికదా, లేకుంటే ఫార్ములా దొరికేదెలా?"

"అంటే అందరూ వెంట ఫార్ములాలు తేలేదా?"

"కొందరు తెచ్చారు. ఎక్కువమంది తేలేదు. తెచ్చిన ఆ కొద్దిమందీ తెలివిగా కోడ్ భాషలో ఫార్ములా రాసి తెచ్చారు. అది 'డీకోడ్' చెయ్యమంటే చెయ్యటం లేదు. చూస్తానన్నావు కదూ అదిగో ఆ చుట్టూ వున్న

బోనుల్లో వున్నారు చూడు....” లైట్స్ ఆన్ చేశాడు దయానంద్.

ఇనప బోనుల్లో పులుల్ని, సింహాల్ని బంధించినట్టు సైంటిస్టుల్ని బంధించి వుంచారు. వీళ్ళెంత రాక్షసులు! అనుకున్నాడు రామచంద్ర.

రామచంద్ర వాళ్ళందర్నీ పరీక్షగా చూశాడు. చిక్కి శల్యమై గడ్డాలు, మీసాలు బాగా పెరిగిపోయి తైల సంస్కారంలేని జుట్లతో పిచ్చివాళ్ళలా వున్నారు శాస్త్రజ్ఞులు.

దేశభక్తి వాళ్ళ నరనరాన ప్రవహిస్తోంది. యెన్నో కష్టాలు భరించటానికైనా సిద్ధంగా వున్నారుగాని, తమ పరిశోధనా ఫలితాలను స్వార్థపరుల చేతికి దొరకనివ్వని ఆ శాస్త్రజ్ఞులు సిద్ధిపొందిన మహర్షుల్లా కనిపించారు రామచంద్రకు.

“మిమ్మల్ని కన్నందుకు భారతమాత జన్మ తరించింది” అనుకున్నాడు రామచంద్ర — కళ్ళు దేశభక్తితో జల పూరితాలు కాగా.

దయానంద్ లైట్లు తీసేశాడు. యెప్పటిలాగే జీరో వాట్ బల్బులు యెర్రటి కాంతుల్ని విరజిమ్ముతున్నాయి. కళ్ళు డిమ్‌గా కనిపిస్తున్నాయి.

రామచంద్ర దయానంద్ వంక తిరిగి “చూశావా, ఇంతమంది దేశభక్తులముందు నీ దేశద్రోహం యెలా వెలవెలబోతోందో? వీళ్ళందరూ పిచ్చివాళ్ళయ్యే తమ పరిశోధనా ఫలితాల్ని అమ్మకోలేదా? వీళ్ళలో స్వార్థం మచ్చుకైనా లేదు. దేశంకోసం తమ ప్రాణాల్ని సయితం అర్పించటానికి సిద్ధంగా వున్నారు....” అని రామచంద్ర చెప్తుండగానే కోపంగా వారించాడు దయానంద్.

"నీ కథలు వినటానికి టైంలేదు. నీ ఫార్ములా మాకు అప్పగించి పారితోషికం తీసుకుంటావా లేక వీళ్ళతో నీ సరదాగా సహవాసం చేస్తావా?" అన్నాడు.

రామచంద్ర కాసేపు మౌనం వహించి, "ముందీ విషయం చెప్పు. నువ్వు, సక్సేనా పద్ధతుల్లోనే నీ పరిశోధన చేశావని విన్నాను — సక్సేనాను కూడా వీళ్ళు బంధించి తెచ్చారు. అంటే అతని ఫార్ములా వుండగా మళ్ళీ నీ ఫార్ములా యెందుకు కావలసి వచ్చింది?" అన్నాడు.

దయానంద్ సమాధానం చెప్పటానికి తడబడ్డాడు.

"సక్సేనా ఫార్ములా ఇవ్వటానికి తిరస్కరించాడు. అందుకే నన్ను కిడ్నాప్ చేసి తెచ్చారు. ఆ బోనుల్లో ప్రొఫెసర్ సక్సేనా లేరు, చూడు" అన్నాడు.

"ఆయనేం చేశారు?"

"ప్రస్తుతం పోలీసులకి బహుమతిగా పార్సెల్ చెయ్యబడుతున్నాడు" అన్నాడు దయానంద్ వ్యంగ్యంగా నవ్వుతూ.

రామచంద్ర మౌనంగా ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు.

"మై డియర్ ప్రొఫెసర్! డోంట్ వేస్టు టైం! ఫార్ములా సంగతి తేల్చు" అన్నాడు దయానంద్.

"ఆ విషయం మీ బాసేతోనే మాట్లాడుతాను."

"మా బాస్ ఆ పని నాకే అప్పగించారు."

"కానీ నేను మీ బాస్‌ని చూడాలి!"

"నేను చెప్పేది అర్థం కావటంలేదా?"

"బాగా అర్థమయింది. మీ బాస్‌తోనే టరమ్స్ మాట్లాడుతాను!"

దయానంద్ కోపంగా రామచంద్ర చేతిలోని బ్రీఫ్

కేస్ లాక్కో బోయాడు. రామచంద్ర దాన్ని అంద నివ్వకుండా పైకి పట్టుకున్నాడు. అయితే అతని చేతిలోని బ్రీఫ్ కేసు వెనకనుంచి ఎవరో లాగేశారు.

రామచంద్ర చటుక్కున వెనుతిరిగి చూశాడు. తనను దార్లో కిడ్నాప్ చేసిన యిద్దరిలో అతనొకడు! బ్రీఫ్ పట్టుకుని లోపలి గదుల్లోకి వెళ్ళిపోయాడు.

"ఏయ్, అదిలా యివ్వు!" అరిచాడు రామచంద్ర.

దయానంద్ వికటంగా నవ్వాడు. "పోనీ కష్ట పడ్డావు గదా డబ్బిచ్చి కొనుక్కుందామంటే వద్దన్నావు. ఇప్పుడు నువ్వు కూడా మిగిలుండవు" అన్నాడు.

"ఇందులో వున్న ఫార్ములాలు నిజమైనవి కావని బాస్ చెప్పారు" అన్నాడు, బ్రీఫ్ కేస్ తీసుకుపోయిన వ్యక్తి దాన్ని తెచ్చి అక్కడ పడేస్తూ.

ప్రొఫెసర్ రామచంద్ర పగలబడి నవ్వాడు. "ఫార్ములా దేశద్రోహుల చేతుల్లో పెట్టటానికి యీ రామచంద్ర తెలివితక్కువవాడు కాదు" అంటూ మళ్ళీ పడిపడి నవ్వాడు.

దయానంద్ రివాల్వర్ తీసి రామచంద్రకు గురి చేశాడు.

"చెప్పు, అది ఎక్కడ దాచావో చెప్పు. లేదా, పేపర్ మీద ఫార్ములా వ్రాసి యివ్వు. లేకుంటే నిర్దాక్షి ణ్యంగా చచ్చిపోతావు."

రామచంద్రరావు నవ్వటం ఆపి, "వీళ్ళందరూ ఫార్ములా యివ్వలేదు. కనీసం తర్వాతనయినా పేపరు మీద రాసివ్వలేదు. వీళ్ళందర్నీ చంపెయ్యకుండా ప్రాణాలతో నే వదిలేశావేం?" అన్నాడు.

దయానంద్ తడబడ్డాడు.

"వాళ్ళు ఏనాటికయినా ఫార్ములాలు యిస్తారనే ఆశతోనే వాళ్ళకింత తిండిపెట్టి ప్రాణం పోకుండా చూసుకుంటున్నావు — అవునా?" అన్నాడు రామచంద్ర.

దయానంద్ రివాల్వర్ జేబులో పెట్టేసుకున్నాడు. "అయితే చెప్పనంటావు, అంతేనా?" అన్నాడు.

రామచంద్ర మాట్లాడలేదు.

"అతను ప్రొఫెసర్ రామచంద్ర అయితే కదా ఫార్ములా చెప్పటానికి?" అన్న మాటలు వినిపించాయి వెనుకనించి.

రామచంద్ర ఉలిక్కిపడి చూశాడు.

అక్కడ ఓ వృద్ధుడు చిరునవ్వు నవ్వుతూ నిల్చుని వున్నాడు.

"ఏమంటారు ది గ్రేట్ డిటెక్టివ్ కిరణ్?" అంటున్నాడా వృద్ధుడు.

అంతవరకు ప్రొఫెసర్ రామచంద్ర వేషంలో వున్న కిరణ్ మందహాసం చేశాడు. వేషం తీసేసి నిల్చున్నాడు.

"నీ రోజులు దగ్గరపడ్డాయంటాను మై డియర్ ప్రొఫెసర్ సక్సేనా!" అన్నాడు డిటెక్టివ్ కిరణ్.

వృద్ధుడి చేతిలోని 'గోల్డు ఫ్లేకు' సిగరెట్. చటుక్కున కిందపడిపోయింది అదురుపాటుతో.

"అయితే, కనిపెట్టేశావన్న మాట!"

"ఇప్పుడు కాదు, నీ యింట్లోనే కనిపెట్టాను. వృద్ధ నౌఖరు వేషంలో నీ యింట్లో నువ్వే నౌఖరుగా వ్యవహరించినప్పుడే ఆ వృద్ధుడు నువ్వేనని గ్రహించాను. నన్ను స్పృహ తప్పించటానికి ఇనపరాడ్‌తో నువ్వు కొట్టడమూ చూశాను. నీ లాబరేటరీ చూశాక నీ పరిశోధన అంతా

బోగస్ అని గ్రహించాను. లాబ్‌లో నీవు కాల్చిపారేసిన 'గోల్డు మిస్టు' సిగరెట్టు పీకల్ని చూశాక నా అనుమానం మరింత బలపడింది.

నువ్వు వృద్ధుడిగా ఎంత బాగా వేషం వేసినా, నీ శరీర దారుఢ్యం, నీ డేగ కళ్ళు నాకు నువ్వే సక్సేనా అని చెప్పక నే చెప్పేశాయి. అప్పుడే ప్లాన్ చేసుకున్నాను—నీ స్థావరం ఢిల్లీలోనే యెక్కడో వుందనీ! బహుశా నీ లాబ్ నుంచే దానికి మార్గం వుండి వుండొచ్చని!

నీ యింట్లో రెండు గదులు తాళం పెట్టి వున్నాయి. వాటి గురించి అడిగితే నువ్వేదో చెప్పి తప్పించేశావు. నేను వాటి పక్కగా వెళ్తూ లోపలికి తొంగి చూశాను. కిటికీతలుపులు తీసేవున్నాయి. రూంస్ నీట్‌గావున్నాయి. సరిగ్గా అదే సమయంలో గదికి ఓ మూలనున్న గోడల అలమర కదిలింది. అంటే అదే నీ రహస్య స్థావరానికి మార్గమన్నమాట! కాని నువ్వు నే నది కనిపెట్టేస్తానే భయంతో చటుక్కున రాడ్‌తో కొట్టి స్పృహతప్పించావు. కాని అప్పటికే నేను కనిపెట్టేశాను. యేమీ యెరగనట్టు మళ్ళీ నాతోపాటు నాకు బస యిచ్చిన గెస్టు హౌస్‌కి డాక్టర్ని వెంటబెట్టుకుని వచ్చావు—అన్వర్‌తో కలిసి! నేను యిక్కడి కొచ్చేవరకు నేనే రామచంద్రనని పొరబడ్డావు.

"నేను హైదరాబాదు వెళ్ళి రామచంద్రని బయల్దేరకుండా నిలిపి, నేనే అతని వేషంలో బయల్దేరి వచ్చాను. నీ మనుషులు నేనే రామచంద్రగా నమ్మి యిక్కడికి తీసుకొచ్చారు. నీ స్థావరం ఢిల్లీకి ఏ దిశలో వుందో, మధురా రోడ్‌లో ఎన్ని కిలోమీటర్ల తర్వాత వస్తుందో

అన్నీ నేను కార్లో వస్తూనే ఎస్టిమేట్ చేశాను....

నువ్వు చేసిన మరో పొరపాటు నా కోటుజేబులోని నీ ఆధారాల్ని నాశనం చెయ్యటం! ప్రొఫెసర్ ద్వివేది యింట్లో నీ సిగరెట్టుపీక దొరికింది. ఎందుకయినా మంచిదని జాగ్రత్త పెట్టాను. నీ ఇంట్లో టేబిలు కింద అలాంటివే మరికొన్ని చూడగానే ద్వివేదిని కిడ్నాప్ చేసిందీ, సక్సేనాని కిడ్నాప్ చేసిందీ ఒకరేనని అర్థం చేసుకుని అవికూడా సేకరించాను. నీ డ్రాయరు సొరుగులో 'గోల్డు మిస్టు' సిగరెట్టుప్యాకెట్లు చూశాక, నేరస్థుడివి నువ్వేనని అనుమానం వచ్చింది. పరీక్షగా చూడగా నీ హాల్లోని నీ ఫోటోలో పోలికలు నీ వృద్ధవేషంలో దొరికిపోయాయి.

మిస్టర్ సక్సేనా! నీ మాతృభూమికి, విదేశీయులతో కుమ్మక్కై ద్రోహం తలపెట్టాలనుకున్నావు. అది మంచి పనికాదు. ఈ శాస్త్రజ్ఞులు రాత్రింబవళ్ళు నిద్రాహారాలు మాని చేసిన ప్రయోగాల ఫలితాలను తమ మాతృదేశ సౌభాగ్యంకోసం వెచ్చించటానికి సిద్ధమవుతున్న తరుణంలో వారినుంచి ఆ ఫలితాలను దౌర్జన్యంగా హస్తగతం చేసుకుని విదేశీయులకి అమ్ముకోవాలని చూసిన నీ నేరం క్షమించరానిది! నువ్వు యీ శాస్త్రజ్ఞులకి ఒంటరిగా చిక్కితే నీ శరీరంలోని ప్రతిఅణువుని వేరుచేసేసి లాబరేటరీస్‌లో పరీక్ష చేస్తారు. నువ్వంతటి మాతృద్రోహివి!...."

అని కిరణ్ అంటుండగా కోపంతో గర్జించాడు సక్సేనా. "స్టాప్ దట్ నాన్సెన్స్! నిన్ను చంపకుండా రెండుసార్లు బెదిరించి వదిలేశాను కాని, యిప్పుడు నా రహస్యాలన్నీ తెలిసిన నిన్ను ప్రాణాలతో వదలను" అంటూ రివాల్వర్ గురి చూసి కాల్చబోయాడు.

కిరణ్ వెంటనే అరిచి చెప్పాడు: "ద్వివేదీ, రామ

చంద్రల ఫార్ములాలు నా దగ్గరే వున్నాయి. అవి తీసు కోవా?" అనడిగాడు.

సక్సేనా ఒక్క క్షణం ఆగాడు. ఆ క్షణం చాలు, కిరణ్ కి. వంగి కాలి సాక్స్ లో దాచిన రివాల్వర్ అందు కుని సక్సేనా చేతికి గురిచూసి కాల్చాడు. సక్సేనా రివా ల్వర్ ఎగిరి అవతల పడింది.

ఈలోపల దయానంద్ కోటు జేబునుండి రివాల్వర్ తీసి కాల్చబోయాడు. కాని కిరణ్ మెరుపు వేగంతో అతని చేతిలోని రివాల్వర్ ని కాలితో తన్నేశాడు.

వెనుకనుంచి మరో యిద్దరు వ్యక్తులు—కిరణ్ ని కార్లో తెచ్చినవాళ్ళు—వచ్చి వాటేసుకున్నారు. కిరణ్ చేతి లోని రివాల్వర్ ఎగిరి దూరంగా పడింది.

కిరణ్ తనని వాటేసిన యిద్దర్లో ఒకడ్ని పూని మెడ మీద కొట్టాడు. మెడ నరాలు పటపట మన్నాయి. రెండోవాడి కాలిమీద బూటుకాలితో గట్టిగా తన్ని కింద పడేశాడు.

ఇంతలో, "బాస్, పోలీసులు వస్తున్నారు...."అని చెప్పటానికి లోపలికొచ్చిన వ్యక్తి కిరణ్ ని గుర్తుపట్టి కంగారుగా రివాల్వర్ గురిచేసి కిరణ్ ని కాల్చబోయాడు. కాని కిరణ్ తన చేతిలో వున్న రెండోవ్యక్తిని అడ్డు పెట్టేశాడు. గుండు తగిలి వాడు గిలగిల లాడుతూ పడి పోయాడు.

"అన్వర్! నీ నిజస్వరూపం నాకిదివరకే తెలుసు. పారిపోవటానికి ప్రయత్నించకు!" అని అరిచాడు కిరణ్—తనకి రివాల్వర్ కాల్చిన వ్యక్తి నుద్దేశించి.

మరోసారి కాల్చబోయిన అన్వర్ చేతిలోని రివాల్వర్ ఎగిరి దూరంగా పడింది.

"అబ్బా!" అంటూ గాయపడిన చేతిని మరో చేత్తో పట్టుకుని పారిపోబోయాడు.

ఎదురుగా పోలీస్ కమిషనర్ చేతిలోని రివాల్వర్ పొగలు కక్కుతోంది, చుట్టూ పోలీసులు!

"డర్టీ డాగ్! ప్రభుత్వంలోని కీలకమైన స్థానంలో ఉద్యోగం చేస్తూ దేశానికింత ద్రోహం చేస్తావా?" అంటూ నిప్పులు కక్కుతున్నాడు కమిషనర్ ఆఫ్ పోలీసు అన్వర్ చౌకాకా కాలరుపట్టి పైకి లేపుతూ.

పోలీసులు సక్సేనా స్థావరాన్ని పూర్తిగా చుట్టుముట్టేశారు. అతని అనుచరులతోబాటు దయానంద్ ని అతన్ని అరెస్టు చేశారు. శాస్త్రజ్ఞులందర్నీ ఇనుప బోనుల నుంచి విముక్తుల్ని చేశారు.

సైంటిస్టులంతా డిటెక్టివ్ కిరణ్ వంక అభినందన పూర్వకంగా చూసి, "యూ ఆర్ రియల్లీ పాట్రియాటిక్!" అన్నారు. అందులో దేశంలోని వివిధ రాష్ట్రాల నుండి అపహరింపబడ్డ శాస్త్రజ్ఞులున్నారు.

"నో నో, నేను కాదు. చావుకికూడా భయపడకుండా ఎదురునిలిచి మీ కృషి ఫలితాల్ని పరాగతం చెయ్యని మీరే నిజమయిన దేశభక్తులు! ప్రొఫెసర్ ద్వివేది మనందరకు మార్గదర్శకులు!" అన్నాడు కిరణ్ వాళ్ళతో ఆప్యాయంగా కరచాలనం చేస్తూ.

"నేను సక్సేనా స్థావరంలో దిగుతూనే నా వాచీ కున్న ఎలక్ట్రానిక్ సదుపాయంవల్ల పోలీస్ కమిషనర్ కి మెసేజ్ పంపాను. సమయానికొచ్చి సక్సేనా ఆట కట్టించారు" అన్నాడు డిటెక్టివ్ కిరణ్, రిలాక్స్ గా నవ్వుతూ.

—:సమాప్తం:—